

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indskydergarantifonden

Baggrund

Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv (94/19/EF) af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, der er vedhæftet lovforslaget. Direktivet er et led i bestræbelserne på at sikre en harmonisk udvikling af kreditinstitutters virksomhed i Unionen.

Endvidere gennemfører lovforslaget anbefalinger indeholdt i Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende det Finansielle Markeds rapport: Den danske pengeinstitutsektor.

Desuden indeholder lovforslaget enkelte forslag, der udvider dækningsomfanget i forhold til den nugældende lov, samt enkelte forslag til præcisering af dækningsomfanget.

Af lovtekniske grunde er det besluttet at udarbejde en ny lovtæst for lov om en indskydergarantifond.

Direktivet

Formålet med direktivet er dels at beskytte et kreditinstituts indskydere i tilfælde af instituttets betalingsstandsning eller konkurs dels at beskytte banksystemet mod risikoen for, at indskyderne opsiger deres konti, ikke blot i et kreditinstitut i vanskeligheder men også i relativt sunde kreditinstitutter, som er udsat for ubegrundede rygter.

Direktivet er et minimumsdirektiv, hvilket indebærer, at medlemslandene nationalt kan fastsætte krav til indskydergarantiordninger, der går ud over direktivets mindstegrænse.

Hovedprincippet i direktivet er, at samtlige kreditinstitutter med tilladelse til at drive kreditinstitutvirksomhed har pligt til at tilslutte sig en indskudsgarantiordning i medlemsstaten. Indskydergarantiordningen skal sikre dækning af indskud med et beløb svarende til 20.000 ECU (ca. 150.000 DKK.).

Ifølge direktivet skal medlemsstatens garantiordning dække indskud i kreditinstitutters filialer etableret i andre EU-medlemsstater.

Dette er en forskel fra den nugældende danske lovgivning, hvor indskydergarantiordningen dækker indskud i kreditinstitutter eller filialer, der driver virksomhed her i landet, samt indskud i udenlandske filialer af danske institutter, hvis disse ikke er omfattet af en obligatorisk ordning i værtslandet.

Direktivet bestemmer, at andre medlemslandes filialer samt filialer fra lande som Unionen har indgået samarbejdsaftale med, som frivilligt supplement skal have mulighed for at tilslutte sig værtslandets indskudsgarantiordning, såfremt denne er gunstigere end hjemlandets garantiordninger.

I medfør af direktivet indføres der tidsbegrænset forbud mod at bruge hjemlandets evt. højere dækningsniveauer på filialer, idet hjemlandets garantiordning ikke må dække indskud i filialer med højere beløb, end det som værtslandets ordning tilbyder sine egne institutter.

Endvidere bestemmer direktivet, at der skal fastsættes regler om information af nuværende og kommende kunder om den garantiordning, der dækker disses indskud.

2. Redegørelsen om den danske pengeinstitutsektor

Baggrunden for redegørelsen

Regeringen besluttede i december 1993, at den i samarbejde med Danmarks Nationalbank ville udarbejde en redegørelse for situationen i banksektoren og forventningerne til de kommende års udvikling.

Kommissoriet var bl.a. at belyse modeller for, hvorledes der opnås sikkerhed for, at den finansielle sektor selv finansierer afvikling af nødlidende pengeinstitutter og at analysere behovet for øget indsigt og bedre indgrebsmuligheder.

Forslag til ændringer i lov om banker og sparekasser m.v.

I forslaget til ændring af lov om banker og sparekasser m.v. er der stillet forslag om forbedrede indsigts- og indgrebsmuligheder for Finanstilsynet, der følger anbefalingerne fra redegørelsen.